

CHÙM THƠ 4 BÀI

Kính Gởi Quý Chiến Hữu

Chiến hữu nhà tôi ở khắp nơi,
Vài hàng kính mến gửi đôi lời.
Ngày xưa sát cánh luôn liên kết,
Hiện tại chung vai quyết chẳng rời.
Đề hận nếm cay còn khắc đậm,
Ngậm thù nuốt đắng chẳng hề vơi.
Việt Vương Câu Tiễn nào quên nhỉ, (1)
Chắc hẳn ngày mai thuận lẽ Trời... (2)

Mặc Hậu (Sài-Gòn Noel 1985)

Chú thích:(1) Chuyện Đông Chu Liệt Quốc, tức là vua Việt Vương Câu Tiễn phải nếm phân vua Ngô là Phù Sai theo kế hoạch của Quân sư Phạm Lãi để phục quốc sau này.

(2) Mượn ý câu: " Thuận thiên giả tồn, nghịch thiên giả vong".

KẺ CƠ HỘI

- Đồng tặng những người manh nha hòa hợp, hòa giải hay hợp tác với cộng sản (a)

Thân em như tấm lụa đào,
Diễm kiều duyên dáng lại trao chú Mường.
Để rồi một nắng hai sương,
Hoa kia hết nhị chán chường em ơi.
Giờ em than đất trách trời,
Cho rằng số mệnh hận đời bạc đen.
Chính em háo hức đua chen,
Môi hồng má phấn hương sen thơm nồng.
Em cười những kẻ bán rong,
Em càng ngoảnh mặt thông dong bước dài.
Tự hào chiến thắng hơn ai,
Bước trên xe ngựa lên đài đỉnh cao.
Không ngờ em bị lộn nhào,
Vinh hoa phút chốc em nào hưởng lâu.
Ngồi buồn em nghĩ cạn sâu,
Những phường Việt cộng tráo câu nghĩa tình.
Một khi hưởng được chữ trinh,
Sở khanh quất ngựa lạng thình nghề chàng.
Thôi thì em phải tâm an,
Thà đừng có trách trời gần trời xa.
An bài số mệnh do ta,
Một là biếng nhác, hai là cầu an.

Người em chỉ biết hưởng nhàn,
Chờ ai lột sẵn lên sàng sướng cha
Như mong thị rớt túi bà,
Bà hôn, bà hít, sau là xơi luôn...

Mặc Hậu (Sài Gòn kỷ niệm đêm cuối của năm 1985)

Chú thích:(a) Xem gương cụ **Nguyễn Mạnh Tường** đồ lường khoa cùng năm: Tiến sĩ Văn Chương & Luật bị nhốt rừng hoang cắt đứt mọi liên lạc bên ngoài với cuộc sống trong cảnh đói khát và khổ sở. Bs Dương Quỳnh Hoa, Luật sư Trương như Tàng, Nguyễn văn Trấn, Nguyễn Hộ, Luật sư Lê Hiếu Đăng (b)=><https://baotienngdan.com/2024/02/25/bo-cao-nhan-10-nam-ra-doi-cua-cau-lac-bo-le-hieu-dang/>

Khóc Phụ Thân

(Kính dâng hương hồn phụ thân xin tha thứ cho con. Con đã có mặt tại Thành phố Sài Gòn mà không dịp chịch khăn tang! Con được tin trễ do chị 2 Nghĩa thông báo sau hơn 3 tháng. Cha đã mất 10/4/81 nhằm ngày mừng 6 tháng 3 âm lịch năm Tân Dậu. Đồng thời đáng trách người bạn cố tri là Nguyễn ngọc Na gần nhà cách khoảng một cây số, dù rằng còn quản chế. Nếu được tin buồn này chẳng lẽ viết cộng không cho đi?... Bất quá “chuồn” có lý do chính đáng. Thật là bất hạnh cho ta !!!...)

Con ta trôi dạt phương xa,
Trăm thương nghìn nhớ thân già làm sao ?...
Dù cho cách trở núi cao,
Nếu cha được gặp quản lao sá gì.
Cúi xin Phật Tổ từ bi,
Gặp con lần cuối tâm thì mới yên.
Rồi sau dẫu có chết liền,
Lòng đầy thỏa nguyện phỉ nguyện ý cha.
Nghĩa tình ôi quá bao la,
Cao xanh không đoái thật là đớn đau !
Thân già chỉ biết buồn rầu,
Ngày đêm van vái nguyện cầu cho con.
Tuổi già ngày một héo hon,
Như cây hết nhựa giữa đồng khô khan
“Mười ngày cải tạo” rõ ràng,
Tháng năm chông chất bắt thang hỏi Trời...
Cha con ngăn cách xa vời,
Thiên đình cha náo đem lời được đâu.
Sáu năm thấm thoát trôi mau,
Tuổi trên tám chục sắp chầu Diêm Vương.
Lòng con ảm đạm thê lương,
Cam đành bất hiếu song đường bấy lâu

Tường trình ủy khúc thương đau, (1)
Nghe tin sét đánh mắt trào tuôn rơi...
Cha ơi ! Cha đã qua đời,
Con đây uất nghẹn màn trời tóc tang!!!...
Khối buồn nghìn mối ngổn ngang,
Khăn tang chẳng đội xoắn xang đáy lòng
Con về chẳng được thông dong,
Hàng tuần trình diện kéo ròng hai năm.
Đau hơn muối xát kim châm,
Nỗi cay thấm thía khóc thầm thương cha !!!...

Mặc Hậu (Sài Gòn, đầu năm Tết Dương lịch 1986)

Chú thích: (1) loại văn thư quân đội báo cáo chi tiết về quân nhân tử trận, mất tích, bị thương....

TRÁCH BẠN

- Tặng người bạn cố tri Nguyễn Ngọc Na, ấp Phú An, xã Bình Hoà (cùng Kinh Mặc Cần Dưng), quận Châu Thành, tỉnh AN GIANG.

Trách cho người bạn quê nhà,
Từng là nỗi khổ sao mà lặng thinh ?!...
Từng là như bóng với hình,
Anh em đậm nghĩa nặng tình biết bao.
Từng đêm khuya vắng hẹn đào
Đứng đầu ngõ gác cổ sao canh rình
Từng là chuyển lớp làm thinh,
Mắt ta ngấn lệ nài xin ông thầy .
Thầy đành chấp nhận cả hai,
Lòng đây cảm thấy khô hài tẩm thân.
Lỡ sanh trong đám nhà bần,
Bẩm sinh chân thật “ngu đần” đấy thôi.
Mặc cho kẻ nhạo người cười,
Tình duyên “đen trắng” hợp thời đấy sao ?!...
Đôi lần lời lẽ chên cao,
Ta đây “khoả lấp” tự bào dùm ai
Rất nhiều kỷ niệm khó phai,
Trước sao sau vậy, mặc “ai” vẫy chào
Vào thời lẫn lộn vàng thau,
Giữ tròn khí tiết với nhau bao giờ ?!...
“Ngũ thường” là giấc mộng mơ,
Sá chi chung thủy đại khờ đáng chê
Tác phong quân tử đừng mê,

Thật là “cố cựu” so bề thời nay
Càng chụp giựt, lại nhanh tay
“Trượng phu hủ lậu”, trưng bày ngốc thôi !
Ở đời cũng phải theo thời,
Tiền tài, danh lợi tươi cười tất ngon.
Gìn lòng, cố giữ sắt son,
Ta đây lỡ dại, được tròn là ta.
Cúi xin Thượng đế soi ra,
Giúp con gặp mỗi Bá Nha Tử Kỳ.
Dù cho kẻ miệt người khi,
Cố công giữ trọn lương tri con người.
Vài hàng tâm sự với đời,
Mặc ai xoay chuyển ta thời vẫn ta.
Viết lên trang giấy tiêu pha,
Văn thơ “cóc nhái” để mà ngâm chơi.
Tuổi “THO” rạn vỡ sáng ngời,
Ai kia xếp xó xa rời đẩy thôi.
Nghĩ suy thật kỹ chữ “Đời”,
Đen đen, trắng trắng, do người đổi thay !!!...

Mặc Hậu (Sài Gòn, kỷ niệm đầu năm 1986) (a)

Chú thích: (a) Kỷ niệm ngày gặp lại cố nhân là nguồn an ủi vô biên đồng thời cổ vũ làm thơ như nguồn kích thích để giải tỏa uất hận trong lòng.

Trích các vần thơ trong Thi Tập "Tôi Đạp Xích Lô"

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/MacHau.html>

www.vietnamvanhien.net



An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info



TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 11200 TÁC PHẨM